

RENAȘTEREA ROMÂNĂ

ZIAR NATIONAL-POPORAN INDEPENDENT

Director și responsabil: V. Hotărân, Admiistrator: I. Martin. Abonamente: Dincolo de Carpați și Bucovina: 80 coroane anual, 42 coroane pe 6 luni, 22 coroane pe 3 luni. Cu numărul 40 filieri. Dincolo de Carpați: 75 lei anual, 40 lei pe 6 luni, 22 lei pe 3 luni. Cu numărul 25 bani. Redacția și Administrația Strada Orezului Nr. 10. Telefon 174.

Să nu ierți!

Șarpele, căruia nu-i zdrobești capul, când vine calea, te mușcă pe spate.

Să-i fi văzut pe maghiarii noștri în săptămăle dintâi ale „revoluției”? Pe săte, unde sunt rătăciți câte o mână de oameni, ca și la orașe, urează majorități create cu toate artificiele lucile de reneștere — veneau plângând și cerimă dela noi. Și cum îi vedeam cu ochii din orbite, cu fețele palide de groaza nopții, orba aiaură, tremurând în prașma zilei de — ni s’a făcut milă de ei. Unora le-am dat în casele noastre, alora le-am adăpostit a le. Am potolit mult inimile noastre adănc tuluiș, am sfătuit, în adunări, pe uliți, acasă, în teorii, să cruțăm oamenii viața și avutul dușmașii — cum cruțăm viața și avutul fratelui, să uite, să aștepte lor au fost năruite ca ale parăsitelor, și așezele și viața noastră — să uite, că avu-lor au fost îngrădite în truda noastră, hănicia noastră, din sărăcicie, zdreanță și diurdor — strămoșilor noștri.

Am iertat, a trecut.

Când colo, ce să vezi?

Ca azi, cerșesc milă „numai” pentru viața noastră — să ne aparăm și averile, ca poipretind, să le asigurăm — privilegiile!

Îl știți acum: ucid copii, bătrâni, femei, penun-lășăm să-și urmează viața „mileneră” și, fără de care sunt morți.

Nu mai este pe fața pământului popor nostru generos, ca poporul românesc!

Nu miți încă o singură răsă, care să fi în-o mie de ani suferinți atât de grele, dela dator, atât de înecăniți al cărui suflet să fi îndărjit de ațătea fărădelegi, al cărui trup să fi tras în roate și ars de viu pe rug, din cele bătrâne vremi ale lui Doja, până în cele mai pește vremi ale jandarmilor și „gardelor de din Beleş (losikafalva) — spuneti un singur de civilizati, exclus din viața de stat, stăpănit în propria lui țară, cum desigur nu sunt în țări nici cele mai sălbatici triburi din Africa — puneti un soi de oameni, care să aibă încă acti-a mintire răzbunarea cumpănită a dușmanilor ce din zilele ce se numesc 1848, care să simtă ferăzând râmle unui război de patru ani, răz-tan în care a fost fărăit peste voia lui, pradăt de mitani, ce-i erau prieteni, bătoșorii și jupoati ni, neteni, cei erau dușmani, aruncat anume ca nstărar în gura timpurilor pe câmpul de deso-dind, iar acasă copii lui, soția lui, părinții lui, înti, lui, prietenii lui înfundai prin cele temniți și în miez de noapte cu jandarmi din sinul unului, pentru a lui surghiuonii ani de zile, ame-achi cu furci, jefuții de toate liftele porcelite azbaji ai fării” siliți să mințească și fățărăască în veșele celor nemernici, păngărit în cele mai dăun-sentimente, părsăit, înfrânt, desădădui — ace-spueti un al doilea popor, văzându-se în-lă largul său, după toate câte a îndurat, — și fi purtat așa cum s’a purtat poporul românesc!?

Ah! Ici-colea câte un castel devastat, câte o goliță, câte un notar bătut... Dar acese-n șgărieturi de piscă, în vreme ce tigrul și-a sugruma, iar focul Sodomei și al Go-ondă și înghițit pe veci lumea de putregai și de geniu.

„Revoluția” noastră, a Românilor din Un-să — de impie memorie, n’a fost o răsturnare a tei-miei existente. N’a fost măcar o jaquerie, va găsi o manifestare de clasă necum să fie un iertă de dreptă răzbunare națională, pentru sufer-gai-seculare.

„Mișcările poporului au fost judecâți ale po-stru!

„Așa cum, în America, mulțimea lințează un ilos în deoște cunoscut, cam așa a făcut ju-să și poporul nostru către unii notari, pretore, magi, jandarm, negustor-uzurari.

Judecata poporului n’a fost nicăiri prea ti-șă, și mai ales n’a fost niciodată nedreaptă, — noi noștrii din cale afară milos, iertători, de la inimă. Arareori își pierde cumpătul. In-facți m’am plimbat printr’un sat, când mulțimea cegăta spulbera cuib de cuib un vestit făgu-re de uzurari, și am văzut „fiarele de valahi” nise au pus „post” înarmat înaintea unei case; — „asta era mai de omenie... de casa ăștăia — nu se atingă nimenea”.

Viața omenească n’a căzut jertfă decât tăr, unde blăstămăția, în loc de-a face mea-lă, sfida furia legitimă a poporului. Dar ce aceste 10—20 vieți omenești de prisos în niri de uriașe prefaceri naționale și sociale? — unt ele față de sutele de vieți prefioase, ce mesc mișelește umanitarii... săcuți, acum, de patimile omenești nu se mai pot legitima imălele mâni ale momentului.

Infricoșatul județ al poporului românesc nu estează nici pe jumătate atâtea victime, ca o-mpanie electorală ungurească!!!

nu mai avea putere să izgonească vameșii ce spurcau sanctuarul.

Maghiarii umple urechile lumii cu fel de fel de strigăte alarmante, aducându-ne pe cap comișii, peste comișii, generalii peste generali. Ba că îi lășăm să moară de foame, ba că mănăcăm în fiecare seară un pui de ungur... —

Faceți să aibă dreptate dumneaor. Faceți adevăr curat ca lamura aurului din mișciuna și băfeala nerușinat!

Am iertat robia milenară. Am iertat și crâncenul măcel de patru ani. Cu ce ni s’a răspuns. Cu ucidere de oameni pașnici, cu tăciune aruncat asupra satelor în sărbători. În loc să dea mulțămăitul Domnului pentru că au avut parte de o lertare fără seamă în istorie — ci îngroapă de viu și bat cu pietri pe cele nu i-a strivit, când putea.

Am iertat odată. Am iertat a douaoră. A treiaoră nu mai iertăm!

Io anume! Impejărări iertarea e o crimă: molește pe iertător, conrupe pe cel iertat.

Să ierți abia după ce a triumfat cauza deplin și vitorul e întreg în mâinile tale. Iertarea prematură e cât și o sinucidere din neabăgare de seamă.

Porunca zilelor de azi — a XI-a porunca! este pentru fiecare român: să nu ierți!

Dr. Sever Dan

Parazitism și spoială

Dușmanii noștri seculari, Ungurii, tot n-au renunțat încă la argumentele cu cari înceară, zadarnic, să amățească lumea despre „nedreptatea” ce li se face „răduind-li-se” Ardealul și fînturile locuite de Români. Au recurs la toate mijloacele, dela ridicata minciună până la gros-niciele fărădelegi. Desperera e, fără îndoială, cel mai rău sfătător.

Inconștiența maghiară bats însă orice record de până acum, atunci când pretinde că Ungaria, care reprezintă o civilizație superioară trebuie menținută ca o... necesitate culturală.

„Civilizația” maghiară a ieșit într-adevăr, de curând, la iveală, și despre ea poate să povestească multe Șiria, Aradul, Sălojuș, Bihorul, și toate satele și județele românești băntuite de aceaș spaimă pe care o aduceau cu ei, acum o mie și cinci sute de ani, Hunii. E un bun certificat de „civilizație” acesti; bandede lui Károlyi — au iscalit cu sânge românesc, nevinoat, și — în ciuda tuturor minciunilor unguerești — Apusul a început să vadă limpede ce se ascunde sub spoiala orânduirilor de modernă și rafinată civilizație eueiană, dela Budapesta. S’a zgândărit nitel poșhița de de-a-supra, și sufletul barbarilor de alta dată a ieșit la lumină.

dar, mai e vorba și de o „cultură” maghiară. Bineînțeles nu e vorba de aceea pe care Ungurii au adus-o cu ei, din Asia, când s’au instalat între Tisa și Dunare. Pe vremea aceea vrazmașii noștri n’aveau o cultură, ci un cult: cultul cărnurilor frăgezite sub șea. Astăzi însă au o bogată și interesantă literatură. Un singur lucru îi strică însă toată valoarea. Literatură e ea „maghiară”, dar nu sunt maghiari... scriitorii. Unul dintre publiciștii noștri a făcut să apară dealfel, acum de curând, o listă despre toți literatișii maghiari și care se fălește astăzi Ungaria. Abia doi scriitori de origine maghiară într-o listă de peste douăzeci literati de diferite naționalități și... religii!

Lată deci, ce se ascunde și sub acest nou aspect al „superiorității” asupritorilor de ieri: o cultură falsă, a unui popor de paraziti!

Să aibă puțină răbdare oamenii politici dela Budapesta. Din toată „civilizația” urmașilor lui Attila n’au să mai rămână, în curând, decât palatele ridicate din munca noastră, a a-surpăților eliberatișii astăzi; iar în ceea ce privește „cultură”, Ungaria o să ajungă, în curând, să-și numere pe degete artiști și scriitorii băștiniași...

Spoiala se șterge și ea, odată, dupăcum, în cele din urmă, există leac și pentru paraziti.

al. h.

Legăturile României cu Ceho-Slovaci

Praga. — Ziarul „Prsvô Lidu” ocupându-se cu incheera tratatului comercial cu România, discută în mod minușios actuala situație politică a Europei centrale, face o paralelă politică între trecutul politic al României de ieri și între aceea a Bohemiei, și ajungând la rezultat spune, că așa în propriul interes al ambelor state a condide o amicitie sinceră și rapoarte desinteresate. Autorul articolului încheie declarând că atât România-Mare cât și Ceho-Slovacia au dușmani comuni înaintea lor cari numai de acum pot fi bătuți și făcuți periculoși.

(Ag. Dacia).

Marele Sfat Național

De când ziarul nostru a cerut prima oară convocarea Marelui Sfat, ziarele din Ardeal și din regat se ocupă zilnic cu necesitatea convocării lui. Am cerut chiar în organul oficios al „partidului național” o declarație, în care șeful resortului de organizare, dl I. Suciuc pune în vedere convocarea lui.

În legătură cu aceasta am cetit — mai ales în „Unirea” din Blaj, și în organul oficios — critici mult-puțin severe, cari pretind că numirea sau alegerea membrilor a fost făcută unilateral, că unele clase sociale sunt reprezentate mai bine decât altele și cu deosebire, că fărâșimea este desconsiderată cu totul.

Noi — cari am luat parte la adunarea dela Alba-Iulia — și acei, cari am avut ocaziune să vedem cu ochii și să auzim cu urechile cele ce s’au petrecut după culisele primitive ale adunării grandioase, poate am putea lămurii mai bine publicul mare despre compunerea acestui mare „sind protopopesc”. Va veni timpul oportun, când dispunând de toate datele constituante, care — să sperăm — v’a reprezenta adevărată voință a poporului, v’a putea judeca obiectiv, cum s’a putut întâmpla o astfel de alcătuire pripită, nedreaptă și unilaterală... Se v’or putea constata adevăratele motive, cari au îndemnat pe puternicii zilei să designeze ca membrii un însemnat număr de bărbați, cari nici în urma trecutului lor politic, nici pe baza unei activități de valoare reală nu pot fi îndreptății de a fi membrii ai parlamentului de astăzi, — alegeții pentru constituantă vor reabilita mai departe un număr considerabil de bărbați, cari după ce o viață întreagă au luptat pentru interesele naționale, în etatea când luptele și experiențele vieții dau gravitate convingerilor lor, au fost înlățurați pentru oameni pe cari până la Alba-Iulia nime nu i-a cunoscut — sau prea bine i-a cunoscut!

Șeful secției de organizare — dl I. Montani — într-o scrisoare adresată ziarului „Patria” alină de necesar și el să dea unele lămuriți cu privire la designarea membrilor Marelui Sfat... Fără ca să aflăm de oportunită să apreciem părerile desle trebuie să dețedăm că persoarele propuse de dsa sunt pur și simplu bărbați pe care în special dsa îi crede potrivii de a fi membrii ai Marelui Sfat. — Suntem convinși despre curăgenia intențiilor dsale — cu toate acestea votul și încrederea poporului nu îl poate înlocui nime... ori cât de obiectiv s’ar crede... Și o listă care dela început a fost falsă și unilaterală nu se putea cârpi și întregi în sens democrat niciodată!

Poporul român va fi destul de matur ca să-și alegă adevărații reprezentanți, dacă — bineînțeles — alegeții vor fi libere și curate.

Să nu criticăm deci ce este sub orice critică, să nu dăm ocaziune lumei ca să ne crează desbinaiți, pentru că poporul își va spune cuvântul îndată ce va fi întreat. Iar până atunci am dori, ca Marele Sfat, care a fost compus în pripă fără nici o controlă și fără vre-un plan sistematic măcar în dimineața adunării naționale, acum după 3 luni de cugetare să fie întregit în fine așa cum vreau ceice o pot face și să fie convocat cu cea mai mare grabă.

Noi, cari am avea mai multe de obiecționat și cari nu reconuștem că actualul „parlament” să fie adevăratul reprezentant al poporului, cerem de astădată ca Marele Sfat — așa manc și imperfect cum este — să fie convocat. Situația internă și externă pretinde aceasta și dacă nici nu vom obține rezultatele ce le-am dori, totuși credem și sperăm că chiar între membrii actuali așa bine ceruși, se vor afla mulți — poate destul de mulți — cari vor putea contribui la un mers mai repede și mai corespunzător al așezelor publice.

Nu înțelegem motivele, cari ar împiedeca convocarea imediată a Marelui Sfat — în tot cazul am dori o lămurire mai scurtă și mai la obiect decât aceia la care — credem — a fost autorizat dl șef al secției de organizare... Naținea nu se îndestulește cu explicările labile ale unei greșeli recunoscută chiar de cei cari au comis-o — nu cere nici chiar o Canoaș: ci vrea, ca cei cari au greșit cu fapte să își îndrepte greșala.

Toată lumea o cere aceasta și: iam-proximus ardet Ucalegon!...

V. Hotărân.

Pe aripile vântului

Cluj, la 8 Martie 1919.

La gară și în general pe la depozitele dela gara din Cluj, ungerii distrug și cară tot ce pot în acuns. Magazinele — mai ales cele făcute în timpul războiului — rând pe rând le cară, lemn după lemn și fac foc cu ele. Nici măcar măsuri nu s’au luat pentru împiedicarea acestor hojii, cu toate că autoritățile trebuie să fi văzut, cum dispăre scândura după scândura, din zi în zi. Iar funcționarii unguri dela calea ferată nu au vrut se primească — în cea mai mare parte — nici lea dela direcția română, ba chiar atât de obraznici au devenit, că și serviciul numai din trecere de vreme și-l fac.

Aceasta încă își are culisele ei.

Din sursă sigură am informații, că au încutinu legături, ba chiar fac spionaj pentru adorații lor din Budapesta.

Nu este zi, „să nu nu plece la Budapesta, chiar din Cluj — mai ales — o mulțime de indivizi în „afaceri familiare” sau în „afaceri comerciale”.

Sigur ce duc cu ei, scrisori etc. se cenzurează toate asupra.

La vama liniei demarcaționale li-se face „perchiziția” din cap până în picioare, care însă nu-i oprește, ca toamai în ghet, sub talpa piciorului, să-și ducă câte o hărțușă.

Și-apoi încă una! Nu-i vorba: ajută și „perchiziția” asta ceva, dar fiind cea, mai mare parte din acești călători spioni plății nu-i pot opri românii ca ajunși la Pesta să nu facă propagandă contra noastră și să nu mijlocească știri. Și-apoi se mără bietul român, că de unde scociorâse în Pesta atâtea minciuni. Explicația ne-o dă chiar ziarul „Pesti Hirlop” care dealfel zi cu zi are ceva nou la răvaș pentru noi, constatând că știrile „Ne vin pe aripile vântului”.

Pe aripile vântului!...

Trbuie înțeleș, cum merg știrile pe aripile vântului!

Calători în afaceri familiare, în afaceri comerciale — urgente și foarte importante, de interes public, de interes militar” etc. soșiți în Budapesta o iau pe la redacția și „pe aripile vântului” ne injură, fac scandal, că nu pot nici să răsufie în teritoriul ocupat de noi.

O iau pe la ministerii, unde iau „protocol” de „calomniile săvârșite de români” — iar politicienii fug la Berna, ca să dea zarvă în ziarele plătite de ei.

Să nu uităm nici aceea, că — în special mașiniștii dela tren — poartă regulat „posta” ascunsă pe mașină și învalită în pergament etc. ca să nu se murdărească pe drum de uleiul dela mașină.

Din informații sigure o spun și aceasta, pe „aripile vântului” mi-a ajuns dor la urechi.

Ceace privește refuzarea lefei — și această refuzare își are culisa.

De ce să primească ei dela „opincari”, să poată zice aceștia, că le dau de „milă”, când și așa le aduc curierii lor speciali leață regulat din Budapesta?

Acești curieri călătoreș în „afaceri comerciale, de interes militar” etc.

Iar mașiniștii etc. în „afaceri de interes public pe aripile vântului” duc știrile șovinștilor desnădăjduiți!

Nișel de curăgiu, domnilor și ochi mai buni pe lângă urechile atente!

Ce avem noi cu teritoriul neocupat?

Românii nici nu pot merge de altfel! Câți așteptați și nu li-se dă permisie?

Ce au ei cu teritoriul neocupat, unde îi așteaptă al lor desnădăjduiți și bătoșorii de bandede soviniște?

Domnul Hersch merge în „afacere comercială de interes militar”, iar Szentmikloși în „interes public”.

Indată apoi au început să circule mai repede... mai multe... știrile „pe aripile vântului”!...

Delajară.

Vox populi

Înșepături

Viața de cafeana are și ea o parte însemnată în organizația unui Stat modern. Trage puțin cu urechea și ai să te convingi ce lucruri interesante se spun în această Cetate a „schwarz”-ului, fără de care n’ar putea exista samsarii.

Eri am surprins o conversație:

— Să știți, dela mine, că nu există bun Român care să nu fi făcut în viața lui cel puțin o afacere... suspectă.

— Ba eu am să-ți spun unul de-aici, din Sibiu, care în viața lui...

— Stai, mă, nu te grăbi că încă n’a murit!...

Din cugetele unui țaran

Ori și care ar fi părerea oamenilor în lumea aceasta păcătoasă, una este adevărat, că toți cei ce vin în lume, vor avea să și meargă din lume, și eu cred că românii buni și creștinii adevărați, ar dori că mergând din lume să fie jeliți și plânși de urmăritorii rămași, mai ales când știu că danșii cât au stat în lume au lucrat pentru alinaarea suferințelor fraților lor.

Nu știu însă cum vor fi jeliți și plânși conducătorii neamului român de azi deși au cunoștință despre marea suferință ce îndură bietul poporul român din fînturile neocupate până acum și cu mintea noastră nu înțelegem întăziera ocupării și nu putem crede că Antanta va trage la răspundere neamul românesc pentru faptul trecerii liniei demarcaționale, ne având alt scop până la hotărârea conferinței de pace decât numai apărarea vieții și avutului neamului român față de jaturile și omorurile ce le comit armatele barbare ale maghiarilor ajunși în disperare. Și numai că s’au asociat cu bandede bolșeviste, ar fi un motiv de stărpirea lor.

În fine cu și cu mine sunt mulți cari cred că amânându-se ocuparea, s’ar găsi mai târziu în loc de comane bogate și popor muncitor de azi, comune jefuite și devastate și în loc de popor de viață, văduve, orfani și oameni schilozi, de care are neamul românesc acim destui în urma războiului mondial.

N. Lăzărescu
plugar refugiat din Șiria.

Birturile

— Câteva observații și o propunere —

Azi, când Sibiuul e așa de ticsit de funcționari și de refugiați, fără casă și fără masă, birturile au devenit adevărate mine de aur pentru proprietari lor. Zadarnic caută vreun om care aparține clasei celor fără căpătăin, în Sibiuul așa de bogat altădată, un birt unde să poată mânca bine și nu tocmai scump.

S’au convins în fine cu toții, că în tot locul este, dimpotrivă foarte scump și fiecare nu e servit numai de milă, după ce a lertinat de foame așteptând.

Dacă cineva are neorocirea să întârzie până la 2 ore după prănu cu masa, nu mai e primit în nici un birt, pe motivul că „nu se mai găsește nimic” și pur și simplu i-se înclide ușa în nas.

Dacă încearcă pentru toate aceste lucruri să se plângă proprietarii acela îi întoarce spatele, știind bine că azi oaspeții au nevoie de el și nu el de oaspeții. Unii dintre birtași abuzează chiar în mod exagerat de această situație și măreș prețurile mâncărilor în fiecare zi. Cheierii și personalul de serviciu și ei tot numai de... punga mușteriiului, căci birtașul în cele mai multe locuri nu-l dă altă plată. Astfel, la unul dintre restaurantele mari din Sibiu cheierii lor se dă o leață lunară de 50 coroane și le cere 60 coroane plată pentru locuință.

Să nu mai vorbim de alte fapte, ca de pildă aceea, că birtașii nu bagă de seamă, că 80 de procente din mușterii sunt români și că ar trebui să aibă și un ziar românesc abonat, pe lângă cele nemțești și ungurești.

Sperăm că autoritățile în drept își dau seama că birturile nu mai sunt azi afaceri particulare unde se îmbogățesc 2—3 pe spinarea celor câtevazeci de mii de oameni, cari siliți de împrejurări își petrec zilele aici, ci trebuie considerate ca niște întreprinderi de utilitate publică și ca atari trebuie supravegheate și controlate în modul cel mai sever. Să se fixeze prețurile mâncărilor, și restauratorii să fie obligați a servi cinste. Dacă popotele militare din Sibiu pot servi mănăre tot așa de bună cu 10 cor. la zi, — fără câștig, — de ce să plătim noi la birt pentru aceiași mâncare 30—40 coroane?

Tribuna liberă

Năsăudenii și Muramureșul

Mulți cred, că nu poate fi România-mare fără vorbe mari și îndrăznețe. Radicalism în stil, în pretențiuni și aspirație, șidarea trecutului, a prezentului și nesocotirea logicii lucrurilor — sunt caracteristica zielor noastre. Interesul și numai interesul local este lozinca egoismului deslănuțit.

Cetesc în Nrul 19 al „Patriei” din 8 Martie n. „revendicările administrative ale năsăudenilor”. Năsăudenii cer prin memoriul înaintat Consiliului dirigenț dismembrarea Muramureșului, pentru facerea Năsăudului de centru al comitatului Bistrița-Năsăud. Căci Năsăudul situat la granița Muramureșului fără „hinterlandul” cercuilor administrative Iza-Vișiuș, din Muramureș, din punct de vedere geografic nu poate fi centrul dorit. În acest scop restul îl cinstese Sătmărușului. Și toate „de nobis sine nobis”. Parcă Muramureșul ar fi un hoit de pradă. Pricpe, că la vestita „Rahova” sunt cercuri prietenești, cari nu se pot împăca cu Bistrița ca centru, arondarea, dar mai ales rețeaua de comunicație n’a fost favorabilă intereselor românești. — dar a lua cei a atutia nu e lucru creștinesc. Și spre acest scob a lovi cu tina calomniilor, a spulbera pleava șocimitorilor răutăcioase în contra Muramureșului — nu e înțeleg lucr. Cine înainteașă memori, să studieze bine trecutul și situația economică-geografică de azi.

Muramureșul n’a avut nici o tendință spre Năsăud. Gimnaziul românesc n’a putut prin apropiere exercita atragerea de care se bucura Beiușul și Blajul. Economicoște, jurul Năsăudului nu e superior Muramureșului, cultură, n’a fost ce importa din Năsăud, cel mult mulțimea jidovilor din Handrodam și Năsăud ne mângăia, ca și pe aiurea stăm rău. Nici în trecut nu am trăit viața comună. Când Muramureșul își trăia zilele de aur în veacul XII și XIII, Habzburgii pășiau capre prin munții Elveției, și multă apă a curs pe Tisera, până la loșif II, care pentru decorul „kaisererkului” s’au descoperit granița și grănicierii, și le-a trimis salutul „salve Remuli parva nepos”.

Bistrița-Năsăud e alcătuire meșteșugită geografică-administrativă, făurită de guvernul unguresc, — Muramureșul este o țară cu hotare bine fixate și trecut falmic istoric, care gravitează spre alvia Tisei și șesul Sătmărușului, Ugociei. Acest șes era în trecut în stăpânirea Muramureșului. Legătura Ugociei cu România-mare, să poate face numai prin adnexarea la Muramureș. Dacă s’ar face cea mai ideală rețea de comunicație, tot din Apșa de sus până în Năsăud vor fi 160 kmetri, și e întrebară că Năsăudul cu 6000 locuitori, când va putea ajunge Sighețul cu 25000 locuitori și aranjat cu toate cele trebuincioase unui centru județean. Ne despart de Năsăud munți ca Ineul și Pietrosul tot peste 2000 metri. Legătura Muramureșului cu Moldova tinde peste Borșa prin Bucovina, din Ocna-Șugătag spre Baia-mare, din Cămpulung peste Vește la Turș și Bicsad. Din Ocna-Șugătag peste Dragomirești—Săcel—Romuli putem căpăta cu mari cheltuieli joncțiune într-o linie vicinală, care și așa ar fi joncțiunea liniei Borșa—Iacobeni.

Mai e și deosebirea de caracter al poporului. În prezent despre rutenizarea Muramureșului nu poate fi vorba. Portul Muramureșului — lașă de al grănicierilor încăl privește caracterul național — de loc nu e inferior.

Pe vremuri când nici pomeneală nu era de grăniceri, și Năsăudul număra mult 1000 de suflete — trăia în Maramuraș un boer cu numele Ciocotici, care în orele sale libere a scris prima carte despre regulile „bunei cuvințe”. Recoman cardia aceasta atât Năsăudului revindicatori, cât și altor viitori memorandiști. În special însă dlui „Resumator” dela „Patria” tuturor românilor.

Maramureșanul

Informațiuni

Comisiunea însărcinată cu studiul chestiunilor teritoriale a revindicărilor României și-a terminat lucrările încă de Sâmbătă.

Concluziunile raportului comisiunii au fost prezentate reprezentanților marilor puteri ale lufetei, pentru pronunțarea hotărârii definitive.

Despre cuprinsul concluziunilor comisiunii revindicărilor României nu s-a sosit încă nimic pe cale oficială. Corespondentul nostru din București ne anunță, cu toate acestea, că s'ar fi cedat Torontalul României afară de o zonă strategică în fața Belgradului.

Bine înțeles, simple versiuni.

Abrașem atenționează cetățile noastre asupra imensului articol pe care ni l'a trimis spre publicare, din București, dl Sever Dan, și careva i-am făcut loc în pagina 1 a numărului de azi.

Ministerul finanțelor din București a încuviințat ca subscrierile la împrumutul Ardealului să se facă și în vechiul regat. Aceste subscrieri se vor face numai la băncile particulare.

Universitatea din Cluj va fi complet naționalizată iar programele de studiu vor fi puse de acord cu acele ale Universității din România.

Până la desăvârșirea acestui program, studenții acestei universități, au dreptul să se înscrie pentru continuarea studiilor la universitățile din țară chiar de acum.

În legătură cu avizul Resortului finanțelor de sub Nr. 839, publicat în „Gazeta Oficială” din 6/19 Februarie a. c., cu care s'a avizat că termenul pentru stampilarea biletelor de lei, emise de Banca Generală Română, s'a prolongit până la încheierea subscripțiunii pentru împrumutul Unirii, anunță Resortul finanțelor, că în sensul decretului lege Nr. 772 din 18 Februarie (3 Martie) a. c., s'a dispus, că biletele Băncii Generale Române de 25 bani, 50 bani și 1 leu, să continue a circula până la data retragerii lor din circulație fără a mai fi supuse la stampilarea prevăzută. Celelalte bilete de valori mari ale acestei bănci, vor trebui însă stampilate conform instrucțiunilor din ordonanțele anterioare.

Congresul partidului socialist român se va ține în zilele de Paști. Comitetul central a invitat cluburile și sindicatele din țară cât și partidele și sindicatele din Ardeal, Bucovina și Basarabia să trimită delegații la București în ziua de 17-30 Martie la o consfătuire în vederea congresului.

Adunarea generală a Societății scriitorilor din România a ales următorul comitet: președinte Mihail Dragomirescu, vice-preș. Oct. Tăslăuanu, secretar Mihail Ciorban, bibliotecar Nichifor Crainic.

Ministerul Sârbiei Marinovici a părăsit Bucureștii plecând la Belgrad, unde a fost numit de ministrul al alimentației.

Gruparea democratică „muncitoare”, în fruntea căreia se găsește profesorii universitari din Iași, dlui Paul Bujor și dr. Zossin, a fuzionat cu partidul țărănesc de sub conducerea învățătorului Ion Mihalache.

În chipul acesta, cercul „Uniunii democratice” din România, din care face parte și partidul naționalist-democrat condus de dlui N. Iorga și A. C. Cuza, se lărgeste din ce în ce, spre bucuria celor cari așteaptă regenerarea politică a vechiului Regat.

Pe când și generalul Averescu?

Am primit azi dela dsoara Dora Lepa — ea o parte din venitul primului său concert — suma de 300 coroane pentru fondul orfanilor.

Dorim dsoarei Lepa, ca gestul acesta nobil să o petreacă în viața ei de artistă.

Di dr. Eudoxiu Grigoritză secretarul dlui Iancu Florind, ministrul Bucovinei, se află în trecere prin orașul nostru.

Germania se împotrivesc la predarea flotei comerciale, până când Aliații nu vor garanta aprovizionarea Germaniei până la noua recoltă. Germania arată că cele 270,000 tone alimente făgăduite de aliați abia va ajunge 3 săptămâni socotindu-se de cap de locuitor 3 chlg. cereale și un chlg. slănină.

Populațiunea albanez cere, ca în caz când nu li se vor acorda teritoriile revendicate, să se dea mandat Statelor Unite a ocupa și administra timp de un an teritoriile albaneze anexate la Muntenegru și Sârbia.

Comisiunea pentru căile ferate și căile de apă a terminat discuțiunea proiectului pentru internaționalizarea acestora. Primele vase-curier care fac cursa de legătură cu Grecia, Turcia, Egiptul și Siria au plecat din Marsilia.

Az Est serie că unul din fondatorii noștri, dl căpitan Moise Rîșcuța, comandantul gardelor românești din județul Aradului care fusese arestat de maghiari, a fost purtat pe la Oradea-mare și în urmă adus la Seyhedin unde după ce l-a luat un lung interregiu la curtea marțială a fost predat parchetului civil ca „trădător de patrie” spre a fi judecat.

La noi să nu se găsească oare câțiva „trădători maghiari” prin arestarea cărora să se garanteze viața și sănătatea căpitanului român care n'a ezitat să se de veghe în mijlocul sălbătăciilor?

Din cauza epidemiei de tifos exantematic, au fost închise toate cinematografele din București.

Guvernul român a hotărât încheierea subscripției la împrumutul Unirii, pe ziua de 9 (22) Martie. La această dată expiră termenul pentru stampilarea bancnotelor Băncii generale.

Curtea marțială continuă, la București, desbaterile în procesul zăriștilor învinuiți de a fi scris ziarele apărute în timpul ocupației germane. S'au luat până acum depozitiile următorilor acuzați: D. Karnabatt, A. Camburoopol, D. Theodorescu, A. de Herz, A. Sandu, Kramer, Spitzer, Em. Cerbu, I. Teodorescu-Argeșzi, I. Slavici, Leontin Iliescu și N. Popescu-Duflu.

Toți s'au apărut arătând că prin articolele ce le-au scris n'au avut intenția să comploteze împotriva siguranței Statului.

Cooperativa Vatra (a voluntarilor Ardeleni, Bucovina) care a avut sediul în Iași face cunoscut că și-a stabilit sediul în Sibiu la Serviciul central al Corpului voluntarilor A. B. (Piața mică Nr. 23 etajul I) și provoacă pe toți dateatorii cooperativi să achite datoriile în termen de 30 zile (până la 1 Aprilie 1919) pentru ca cooperativa să poată pune numărul la dispoziția fondurilor de binetace etc. a voluntarilor.

Toate gazetele românești sunt rugate a publica acest comunicat.

La Roma s'a dat un banchet dat de presa italiană luptătorilor români de pe frontul italian.

D-I Flucaș, șeful resortului de ocrotiri sociale a plecat la Paris pentru a lua parte în delegațiunea transilvaniană pentru conferința păcii. Pe timpul absenței sale C. D. R. a încredințat cu substituiriia lui pe d-l Jumanca.

În zilele aceste se vor publica condițiile de admitere la cursurile de profesori pentru școlile secundare. Cursurile se vor începe la 15 Iunie, probabil la Blaj.

Se vor ține cursuri de limba română și pentru profesorii sași și unguri cari vor voi să predea limba română în școlile secundare confessionale străine, sau cari vor avea nevoie de limba română pentru ei înșiși.

Învățătorii români din Transilvania, cari doresc să cunoască mai de aproape organizația învățământului primar din România, pot să-și procure calendarul școlar redactat de G. Nica secretarul liceului național din Iași. Calendarul cuprinde programa analitică completă a învățământului primar din România. Prețul 5 Lei.

Citim în „Unirea” din Blaj: Domnul V. Holbăru, directorul ziarului „Renasterea Română” e rugat să primească sentimentele noastre de simpatie și nemărginită revolta pentru uciderea mișelăscă a mamei și a fratelui dsale, la Sîrău. De condoleanțe nu putem vorbi acum, când sentimentul revoltei le-a copleșit pe toate celelalte.

Sângele celor săsaroci de martiri dela Sîrău stăg răsunare la cer. Neamul românesc nu va lăsa să se uite cantelele și să răsună sângele năvălovat.

Concertul d-soarei Lepa

Sâmbătă în 8 Martie a avut loc concertul dsoarei Lepa subprezidenția de onoare a dlui general Moșoiu și a dlui Maniu. Sala a fost arhiplină mulțumită protectoratului distins. Dsoara Dora Lepa este absolventa Conservatorului din București, de origine din mult îndureratul Arad și în Sibiu a concertat acuma prima oară, având un succes artistic foarte frumos. Brunetă, de-o statură mică, cu un profil grecesc interesant are pășire sigură pe scenă și cântă cu siguranța unei artiste conștiente de valoarea sa. Vocea de soprana-легерă are căldură, dulceală, uneori chiar farmec, însă îi lipsește multă școală. O soprana legeră trebuie să aibă vocea așa cultivată să se poată întrece în cânt cu priveghetea, care fără să fi absolut Conservatorul, face toate trîrurile, urcările, scoborările în toate gamele fără greș și cu o măiestrie de neîntrecut. Și dacă o pășărică așa mică cum e priveghetea, poate ține în câmpul ei mijtele 100 de arii, am fi avut dreptul să așteptăm și dela dsoara Lepa, care s'ă pregătește să cânte la operă, să ne cânte fără note, măcar cele câteva arii și cântări din programul unui concert. Ce va face, când va trebui să cânte o întreagă operă pe din afară și când va trebui să aibe cel puțin 5-6 opere mari în degetul cel mic? Sa sperăm, că în viitor, când vom mai avea plăcerea s'o auzim, n'o s'o mai vedem cu note în mână. În orice caz însă, dsoara Lepa are însuși și de-a putea deveni cântăreață de valoare la operă și de aceea ar face foarte bine dacă ar căuta să petreacă cel puțin un an în Italia, unde în cea mai bună școală de cânt, în școala italiană ar avea bună ocaziune de-ași perfecțiunea vocea și de a-și face studiile necesare întregitoare în arta dramatică muzicală. În general ce-a cântat a cântat bine. Mi-a plăcut deosebi aria paginului din „Huguenoții” lui Meyerbeer, „Ochi albaștri” de Caudella și mai ales „Pe sub flori mă lăganai” de Brediceanu, interpretată în mod deosebi și plin de farmec.

Cu cântarea aceasta a dat dovada talentului său de creațiune artistică, interpretându-o și legându-o fermecător și într-un mod tot original. Păcat, că celelalte doine nu și le-a ales mai potrivite vocii și temperamentului. Notez, că are o mimică bună.

Mult a contribuit la succesul concertului, făcându-l mai variat, și orchestra simfonică militară și sub intealeptă conducere a dlui Dvorak, interpretând cu multă dibăcia celebra uvertură a regretatului Iacob Murășan „Ștefan cel Mare”, lucrare cu motive românești în stil classic, și o serenadă pentru violoncel și cvartet de coarde, care a avut părți răpitoare. Putem să zicem, că orchestra și-a dat examenul de capacitate cu deosebit succes, fapt ce i-se doarește în primul rând neobositului și precipatului maestrului dirigent Dvorak. Am avut plăcerea deosebită, să auzim toate 3 ariile de operă acompaniate escentent de orchestra simfonică, așa, că pe câteva minute ne-am putut transpune într-o lume îndepărtată, mai fericită, unde nu numai câte-o arie, dar serii de opere întregi le auzi cântate de artiști mari și acompaniate de orchestre simfonice. Oare când vom avea și noi ardeleni așa ceva!? Accompaniamentul cântecelor românești la pian l-a făcut escentent artișta noastră pianistă d-na Olivia Barboși m. Dr. Deletu.

F. M.

Ultima oră

Regina României la dl Clemenceau

Paris. — Vineri dim. la orele 11 jum., Regina României s'a dus la ministerul de război pentru a vizita pe dl Clemenceau. O companie din reg. 11 infanterie a dat onorurile, iar muzica gărzii republicane a cântat imnul român. Suvărana a fost primită la scară de generalul Mordecki, șeful cabinetului militar al președintelui consiliului. După ce a conferit cu dl Clemenceau, regina, însoțită până la echipagiul ei de președintele consiliului, a plecat salutată de aclamațiunile unui public numeros, adunat în fața palatului ministerului.

Lyon, 25. Regina României a primit Joi după amiază pe membrii presei pariziene. Regina a arătat suferințele românilor după semnarea tratatului din Brest-Litovsk, la care poporul român a fost silit din cauza izolării. Emoționată a mulțumit Americii, care ajută România, exprimându-și încredere că până în 6 luni mizeria în România va fi încetată, grație intervenției aliaților. Spune că România adoră Franța și încheie: „Noi nu avem decât o vizaș și un scop, dorim fericirea poporului și o Românie Mare.” (B. P.)

Chestiunea Dobrogei

Franța admite punctul nostru de vedere

Paris. — Frontiera Dobrogei a fost discutată ieri în comisiunea Conferinței interaliate. Delegații francezi au adoptat în întregime punctul de vedere al delegaților români.

Frontierele Serbiei spre Bulgaria

Paris. — Serbia a cerut conferinței să suprimie coliturile de teritoriu dela Pegotin, Vranja și Strumița.

Se poate afirma că în ceea ce privește colțul Strumiței Serbiei va obține satisfacție.

Pierderile în războiul ale armatei române

— Un comunicat —

Lyon, 23 Febr. — Biroul presei române comunică următoarea notă:

Ziarele au publicat o telegramă din Washington cu data de 3 Martie, în care se arată că, conform calculului generalului March, șeful statului major american, România a pierdut în actualul război 100.000 oameni. Statistica nu este exactă, și trebuie rectificată în ceea ce privește România, această țară perdută în război 52.000 (ofitieri și soldați) în care se cuprinde și cei 50.000 morți în captivitate. Deci România a pierdut morți pe câmpul de luptă, sau în urma rănilor primite pe câmpul de luptă, 290 mii oameni.

Voluntarii ardeleni din Franța au plecat spre țară

Berna. — Din Paris se anunță: Legiunea voluntarilor români ardeleni au plecat ieri la Marsilia de unde se vor imbarca pentru patrie. Primul-ministru Brătianu, ministrul român dr. Vaida și delegatul dr. Brediceanu au vizitat legiunea înainte de plecare ținând vorbiri infocate. Ministrul dr. Vaida a predat legiunei un drapel național român cu cuvintele următoare: „Să-l apărați cu viața voastră contra urgiei maghiare, și să vă jertfiți viața pentru cauza noastră sacră.” (Ag. Dacia).

Pacea preliminară se va încheia în Martie

Paris. — Președintele Wilson a adus la cunoștința delegaților americani la conferința de pace din Paris hotărârea fermă a Americii, ca delegații statelor dușmane să fie invitați la conferința cel mai târziu până la 1 Aprilie. America dorește ca preliminările de pace să fie terminate până la sfârșitul lui Martie, căci o amânare ar avea o influență cu totul defavorabilă asupra stării sufletești a poporului american.

Totcam de aceeași părere sunt și delegații Angliei.

Spionajul maghiar în Ceho-slovacia

Praga. — Autoritățile militare din Turoň San Mielăuș au spânzurat ieri la amiazi în piața orașului conform ordinului guvernului din Praga doi ofitieri maghiari cari au fost dovediți ca spioni. Guvernul din Praga a adresat în aceeași vreme o notă guvernului maghiar, făcându-l responsabil pentru spionajul său direct ce acordă serviciului de spionaj maghiar pe teritoriile republicii Ceho-slovace. (Ag. Dacia).

Pretențiile jugo-slavor

Praga. — Ziarele din Praga se ocupă dinușor cu actualul conflict italian-jugoslav și declară pretențiile slavilor de sud de prea exagerate, ba mai multe cereri fanatice. „Narodni Politika” spune că aceste cereri niciodată nu vor putea fi satisfăcute fiindcă Jugoslavia reclamă și teritorii cari nicidecum nu au aparținut ei. (Ag. Dacia).

Ajutorarea cu alimente a fostei Austro-Ungarii.

Paris. — Eri au fost reușite discuțiile condițiilor pe baza cărora s'ar putea trimite articole alimentare fostei Austro-Ungarii. S'a hotărât ca pentru populația acestui teritoriu să se trimită alimente la depositul de mărfuri din Triest de unde să se facă distribuția sub controlul aliaților. (Ag. Dacia).

Mobilizarea Rusiei împotriva Antantei.

Berna. — Telegrama sosită din Stokholm la Rotterdam anunță că guvernul bolșevic hotărându-se a opune până în ultimul moment rezistență Antantei a ordonat mobilizarea tuturor contingentelor și al invalizilor dela anul 18 până la 50 de ani. Trotzki procează acum un plan conform cărei și femeile se fie chemate la serviciu militar. (Ag. Dacia).

Studentii cehi protestează împotriva atrocităților maghiare

Praga. — Studenții universitari au ținut ieri în piața Vencesl o întrunire publică, protestând în mod energic și cu toată hotărârea lor contra atrocităților și contra barbarismului maghiar executat față de românii din teritoriile încă neocupate. Studenții au redactat la sfârșitul întrunirii depesch în care declară că vor merge mâna în mână cu românii contra jafurilor, crimelor și mișelile maghiarilor față de românii. (Ag. Dacia).

Coloniile germane

Londra. — Societatea colonială engleză a intervenit la guvernul englez, ca problema coloniilor germane să nu fie rezolvită de Liga poarelor ci prin împărțirea definitivă a acestor ținuturi.

Coloniile din Oceanul pacific să se geseze la Australia și noua Zeelandă, iar coloniile din sudvestul Africii la Africa sudică.

Procesul colonelului Verzea

București. Curtea de justiție militară a început judecarea recursului în procesul Verzea.

În prima ședință avocații condamnatului au dezvoltat două incidente.

1. Generalul Mărdărescu, președintele Curții, s'ar fi pronunțat cu anticipație în acest proces.

2. S'a cerut să se aducă dela Curtea marțială dosarul special al afacerii.

Ambele incidente au fost respinse și s'a intrat în discuția motivelor. S'au ridicat două motive de casare.

Sultanul Turciei vrea să abdice

Berna. — Telegrama sosită din Constantinopole anunță, că Sultanul s'ar dori să abdice prin cari trece imperiul său, intenționează a abdice. (Ag. Dacia).

Președintele Wilson pleacă la Paris

Rivalitățile dintre italieni și jugoslavieni. — Stațiunea radiotelegrafică anunță: Președintele Wilson s'a imbarcat clarat înaintea plecării sale următoare. Cu durere trebuie să vă declar, că în rona iar s'a aprins o mică flacără, ce între Italia și Jugoslavia, unde sunt cordii regretabile. Plec cu ferma hotărâre a stinge aceasta flacără, o ceartă serdin care ar putea naște o gravitate, ascîn sine izbucnire unei revoluții în Europa. Datorișta noastră cea mai sacră e a noastră soluție satisfăcătoare pentru ambele țide. Convingerea mea cea mai puternică vreau să stăngă cât mai posibil curând conflict. (Ag. Dacia).

Congresul de pace și problema evreilor

Berna. — Din Paris s'a anunță: Congresul de pace a ascultat ieri delegațiunea sionistă. Delegațiunea aceasta reprezintă zece state: America, Rusia, Spania, Franța, Statele sionice și Portugalia. Președintele delegațiunii Sokolow a ținut un discurs în numele sionismului, rugând conferința de pace a să înființeze republica evreilor în Palestina. Cei aliați au vorbit în acelaș sens. (Ag. Dacia).

Pariș. — Ziarele pariziene anunță că

reșerile evreilor pentru înființarea unei republici în Palestina găsesc din toate părțile mari sprijin. Chiar și însăși Wilson este pentru înființarea unei republici și el va da întregul său concurs pentru aceasta înființare. (Ag. Dacia).

Ce se face cu Muntenegru?

Berna. — Regele Nikita al Muntenegruului a avut ieri lungi convorbiri cu Gwedanovic, prezentantul Muntenegruului la congresul de pace, Gwedanovic s'a prezentat apoi comisiunii, 10 apărând punctul de vedere al Muntenegruului și explicând viitorul politic al Muntenegruului. (Ag. Dacia).

Varză

aerul, ținută marant, cu butea sau cu vagonul vinde ieștin

Ioan Vlad și Comp. Cluj, Széchenyi-tér 40. 67-1-3

Dentistul Munteanu Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 28. Consultații de la orele 8-12 a. m., 2-5 p. m.

REGATUL ROMÂNIEI DATORIA PUBLICĂ

Împrumutul național 5% în bonuri de tezaur din 1919
Emis prin Consiliul Dirigent, Resortul finanțelor, Sibiu.

Prospect

În virtutea decretului-lege din Ianuarie 1919, Consiliul Dirigent, resortul finanțelor emite bonuri de tezaur 5% din 1919, garantate de Statul Român.

Acest împrumut cu bonuri de tezaur are de scop a subveni cheltuielilor necesare pentru noua organizație a funcțiilor de stat din teritoriile Transilvaniei, Banatului și părților ungurene, unite cu Regatul României.

Împrumutul va fi emis în bonuri de tezaur la parțator, de 200, 500, 1000, 5000 și 10.000 în coroane austro-ungare.

Bonurile de tezaur vor purta în faximile semnăturile Ministrului de Finanțe al Guvernului Regal Român, a Șefului Resortului finanțelor din Consiliul Dirigent, a Casierului și o semnătură manuscrisă de control.

Acest împrumut va fi scutit pentru totdeauna de orice impozit prezent sau viitor.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală cu garanții și cauziuni la toate caselle publice. Cupoanele sozute vor fi primite la aceleași casse drept numerar.

Bonurile de tezaur vor putea fi lombardate (depinse în gaj) la caselle publice (casellele instituțiilor de stat) până la 50% a valorii nominale și cu o dobândă de 4% anual.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală în plată pământurilor parcelate, conform proiectului reforme agrare.

Bonurile de tezaur vor purta o dobândă de 5% la capitalul nominal, în care scop ele snut însoțite de opt cupoane de dobândă semestrale pentru patru ani.

Primul cupon poartă scadența 1 August 1919.

Statul Român va rambursă aceste bonuri de tezaur la 1 Februarie 1923 în lei, pe paritatea, ce se va stabili între lei și coroane. Se garantează însă datoritorilor de bonuri pentru 100 coroane nominal, minimum cincizeci de lei.

Statul Român își rezervă dreptul de a denunța acest împrumut în întregime sau parțial înainte de termenul fixat și în urma unei publicațiuni speciale prin „Monitorul Oficial” cu sase luni de zile înainte data fixată pentru chemarea la rambursare. În acest caz valoarea cupoanelor, ce vor lipsi se va deduce din valoarea nominală a bonurilor de tezaur.

Bonurile de tezaur neprezentate la rambursare, se prescriu după trecerea de 30 de ani, iar cupoanele sozute și neprezentate la plată se prescriu după 5 ani dela data scadenței lor.

Subscrierile la acest împrumut vor fi reductibile.

În locul bonurilor de tezaur pierdute, distruse, sau furate, se vor libera proprietarilor duplicate în conformitate cu legea decretată cu Nr. 3380 din 15 Noavmbrie 1918. Cunoștința de dispozițiunea acestei legi se poate lua la locurile de plată.

Condițiunile de subscriere.

În baza prospectului de omisiune, subscrierile la împrumutul cu bonuri de tezaur de 5% din 1919 se va începe în ziua de 1 Martie st. n. 1919.

- a) la băncile românești,
- b) la băncile săsești,
- c) la perceptoare,
- d) la direcțiunile financiare,
- e) la prefecții și preturi,
- f) la alte instituțiuni și particulari, prevăzuți cu autorizație specială din partea Consiliului Dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiu.

Prețul de subscriere este fixat al-pari, adică una sută coroane pentru ficcare sută coroane nominal, care se va vărsa integral la subscriere. Se observă, că drept plată se vor admite numai astfel de bancnote emise de Banca austro-ungară, cari sunt date de mai înainte, sau inclusive 1 Octombrie st. n. 1918.

Subscrierile se vor putea face și în lei, pe paritatea de 2 coroane egal 1 leu.

Consiliul Dirigent, cu un anunț prealabil de cel puțin 3 zile, publicat în ziare, are dreptul să încheie subscrierile, când va voi.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor își rezervă dreptul să stabilească rezultatul subscrierilor, reducându-le la suma ce o va crede necesară trebuințelor sale.

Subscrierile se vor face pe contractanta plăților, la locurile de subscripțiune.

Bonurile de tezaur definitive, împreună cu opt cupoane de dobândă semestrală, se vor elibera cel mai târziu la 1 Iulie st. n. 1919.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor.

Șeful Resortului: **DR. AUREL VLAD** m. p.